

Mai, quan es tracta de la vida mateixa que està en joc, hem parlat tant de civilització i de cultura. I hi ha un estrany paral·lelisme entre aquest ensorrament generalitzat de la vida, que és la base de la desmoralització actual, i la preocupació d'una cultura que mai ha coincidit amb la vida, i que està feta per sotmetre la vida.

Abans d'arribar a la cultura, considero que el món té gana, i que no es preocupa per la cultura, i que artificialment volem portar a la cultura pensaments que només estan centrats en la fam.

No em sembla que el més urgent sigui defensar una cultura l'existència de la qual mai ha salvat a un home de la preocupació de viure millor o de tenir gana, sinó extreure d'allò que anomenem cultura les idees on la força vivent és idèntica a la força de la fam.

Sobretot tenim necessitat de viure i de creure en allò que ens fa viure i que alguna cosa ens fa viure...

Antonin Artaud, 1938
CAP Raval Nord, Abril 2019